

Нови Завјет

Тимотију посланица прва светога апостола Павла.

Глава I.

Од Павла, апостола Исуса Христа, по заповијести Бога спаса нашега и Господа Исуса Христа, нада нашега,

2. Тимотију, правоме сину у вјери, благодат, милост, мир од Бога оца нашега и Христа Исуса Господа нашега.

3. Као што те молих да останеш у Ефесу, кад иђах у Маћедонију, да заповједиш некима да не уче друкчије,

4. Нити да гледају на лажи и на тефтере од племена којима нема краја, и који прије чине препирања него ли Божиј напредак у вјери.

5. А намјера је заповијести љубав од чиста срца и добре савјести и вјере нелицемјерне;

6. У којима неки погријешивши сврнуше у празне говоре,

7. И хтјели би да буду законици, а не разумију ни шта говоре, ни шта утврђују.

8. А знамо да је закон добар ако га ко држи као што треба.

9. Знајући ово да праведнику закон није постављен, него безаконцима и непокорним и безбожницима и грјешницима, неправедним и поганима, крвницима оца и матере, крвницима људским,

10. Курварима, мужеложницима, људокрадицама, лажљивцима, клетвопреступницима, и ако што друго има противно здравој науци,

11. По јеванђелију славе блаженога Бога, које је мени повјерено.

12. И захваљујем Христу Исусу Господу нашему који ми даје моћ, што ме за вјерна прими, и постави ме у службу,

13. Који сам прије био хулник и гонитељ и силеција; али бих помилован, јер не знајући учиних у невјерству.

14. Али се још већма умножи благодат Господа нашега Исуса Христа с вјером и љубави у Христу Исусу.

15. Истинита је ријеч и свакога примања достојна да Христос Исус дође на свијет да спасе грјешнике, од којих сам први ја.

16. Али тога ради ја бих помилован да на мени првome покаже све трпљење Исус Христос за углед онима који му хоће вјеровати за живот вјечни.

17. А цару вјечноме, нераспадљивоме, који се не види, јединоме премудроме Богу част и слава ва вијек вијека. Амин.

18. Ову пак заповијест предајем ти, сине Тимотије, по пређашњијем пророштвима за тебе, да ратујеш у њима добар рат,

19. Имајући вјеру и добру савјест, коју неки одбацивши отпадоше од вјере;

20. Међу којима су Именеј и Александар које предадох сотони да се науче не хулити.

Глава II.

Молим дакле прије свега да се чине искања, молитве, мољења, захваљивања за све људе,

2. За царе, и за све који су у власти, да тихи и мирни живот поживимо у свакој побожности и поштењу.

3. Јер је ово добро и пријатно пред спаситељем нашијем Богом,

4. Који хоће да се сви људи спасу, и да дођу у познање истине.

5. Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човјек Христос Исус,

6. Који себе даде у откуп за све, за свједочанство у своје вријеме,

7. За које сам постављен проповједник и апостол (истину говорим у Христу, не лажем), учитељ незнабожаца у вјери и истини.

8. Хоћу дакле да молитве чине људи на свакоме мјесту, подижући свете руке без гњева и премишљања.

9. Тако и жене у пристојном одијелу, са стидом и поштењем да украшују себе, не плетеницама, ни златом, или бисером, или хаљинама скупочјенима,

10. Него добријем дјелима као што се пристоји женама које се обећавају побожности.

11. Жена на миру да се учи са сваком покорношћу.

12. Али жени не допуштам да учи нити да влада мужем, него да буде мирна.

13. Јер је Адам најприје саздан па онда Јева;

14. И Адам се не превари, а жена преваривши се постаде преступница;

15. Али ће се спасти рађањем дјецe, ако остане у вјери и љубави и у светињи с поштењем.

Глава III.

Истинита је ријеч: ако ко владичанства жели добру ствар жели.

2. Али владика треба да је без мане, једне жене муж, тријезан, паметан, поштен, гостољубив, вриједан да учи;
3. Не пијаница, не бојац, не лаком, него кротак, миран, не среброљубац;
4. Који својијем домом добро управља, који има послушну дјецу са свакијем поштењем;
5. А ако ко не умије својијем домом управљати, како ће се моћи старати за цркву Божију?
6. Не новокрштен, да се не би надуо, и упао у суд ђавољи.
7. А ваља да има и добро свједочанство од онијех који су на пољу, да не би упао у срамоту и у замку ђавољу.
8. Тако и ђакони треба да буду поштени, не двојезични, не који много вина пију, не лакоми на добитак поган,
9. Који имају тајну вјере у чистој савјести.
10. А и ови да се кушају најприје, па онда да служе, ако су без мане.
11. Тако и жене треба да су поштене, не које опадају, тријезне, вјерне у свему.
12. Ђакони да бивају јединијех жена мужеви, који добро управљају дјецом и својијем домовима.
13. Јер који добро служе они добивају себи добар поступ, и велику слободу у вјери Исуса Христа.
14. Ово ти пишем надајући се да ћу скоро доћи к теби.
15. Ако ли се забавим, да знаш како треба живљети у дому Божијему, који је црква Бога живога, ступ и тврђа истине.
16. И, као што је признато, велика је тајна побожности: Бог се јави у тијелу, оправда се у Духу, показа се анђелима, проповједи се незнабошцима, вјерова се на свијету, узнесе се у слави.

Глава IV.

А Дух разговјетно говори да ће у пошљедња времена одступити неки од вјере слушајући лажне духове и науке ђаволске,

2. У лицемјерју лажа, жигосанијех на својој савјести,
3. Који забрањују женити се, и заповиједају уздржавати се од јела која Бог створи за јело са захвалношћу вјернима о онима који познаше истину.
4. Јер је свако створење Божије добро, и ништа није на одмет кад се прима са захвалношћу.
5. Јер се освећује ријечју Божијом и молитвом.

6. Ово све казујући браћи бићеш добар слуга Исуса Христа, одгајен ријечима вјере и добром науком коју си примио.
7. А поганијех и бапскијех гаталица клони се; а обучавај се у побожности.
8. Јер тјелесно обучавање мало је корисно, а побожност је корисна за свашто, имајући обећање живота садашњег и онога који иде.
9. Ово је истинита ријеч и достојна свакога примања.
10. Јер се за то и трудимо и бивамо срамотни, јер се уздамо у Бога жива, који је спаситељ свима људима, а особито вјернима.
11. Ово заповиједај и учи.
12. Нико да не постане немарљив за твоју младост; него буди углед вјернима у ријечи, у живљењу, у љубави, у духу, у вјери, у чистоти.
13. Докле дођем, пази на читање, утјешавање и учење.
14. Не пусти у немар дар у себи који ти је дан по пророштву метнувши старјешине руке на тебе.
15. У овом се поучавај, у овом стој, да се напредак твој покаже у свему.
16. Пази на себе и на науку, и стој у томе; јер ово чинећи спашћеш и самога себе и оне који те слушају.

Глава V.

- Старца не карај, него му говори као оцу; момчадма као браћи;
2. Старицама као матерама; младима као сестрама, са сваком чистотом.
 3. Удовице поштуј, које су праве удовице.
 4. Ако ли која удовица има дјецу или унучад, да се уче најприје свој дом поштовати, и зајам враћати родитељима; јер је ово угодно пред Богом.
 5. А права удовица и усамљена узда се у Бога, и живи у молитвама и у мољењу дан и ноћ.
 6. А која живи у сладостима, жива је умрла.
 7. И ово заповиједај, да буду без мане.
 8. Ако ли ко за своје а особито за домаће не промишља, одрекао се вјере, и гори је од незнабошца.
 9. А удовица да се не прима млађа од шездесет година, и која је била једноме мужу жена;
 10. И која има свједочанство у добријем дјелима, ако је дјецу одгајила, ако је гостољубива била, ако је светима ноге прала, ако је невољнима помагала, ако је ишла за свакијем добријем дјелом.
 11. А младијех удовица прођи се; јер кад побјесне против Христа, хоће да се удају,

12. И имају гријех што прву вјеру одбацише.
13. А к томе и беспослене уче се скитати по кућама, не само пак беспослене, него и језичне и свезнале, па говоре што не треба.
14. Хоћу дакле да се младе удовице удају, дјецу рађају, кућу куће, а никаква узрока да не дају противнику за хуљење.
15. Јер се ево неке окренуше за сотоном.
16. Ако који вјерни или вјерна има удовице, нека се стара за њих, и да не досађују цркви да оне које су праве удовице може задовољити.
17. А свештеницима који се добро старају да се даје двогуба част, а особито онима који се труде у ријечи и у науци.
18. Јер писмо говори: Вољу који врше не завезуј уста, и: Радин је достојан своје плате.
19. На свештеника не примај тужбе, осим кад имају два или три свједока.
20. А који гријеше покарај их пред свима, да и други имају страх.
21. Заклињем те пред Богом и Господом Исусом Христом и избранима његовијем анђелима да ово држиш без лицемјерја, не чинећи ништа по хатеру.
22. Руку одмах не мећи ни на кога, нити пристај у туђе гријехе. Држи себе чиста.
23. Више не пиј воде, него пиј по мало вина, желуца ради својега и честијех својијех болести.
24. А некијех су људи гријеси познати који напријед воде на суд, а некијех иду за њима.
25. Тако су и добра дјела позната, и која су друкчија не могу се сакрити.

Глава VI.

Робови који су год под јармом да показују сваку част својијем господарима, да се не хули на име Божије и на науку.

2. А који имају крштене господаре, да не постају немарљиви за њих што су браћа, него још боље да служе, јер су вјерни и љубазни, заједничари у благодати. Ово учи и свјетугј.
3. Ако ли ко друкчије учи, и не пристаје на здраве ријечи Господа нашега Исуса Христа и на науку, побожну,
4. Наду се не знајући ништа, него болујући од запиткивања и празнијех препирања, ода шта постаје завист, свађа, хуљење, зле мисли,
5. Залудна препирања онаковијех људи који имају ум изопачен и немају истине, који мисле да је побожност трговина. Клони се таквијех.
6. Али јест велика трговина побожност са задовољством.

7. Јер ништа не донесосмо на овај свијет, дакле не можемо ништа ни однијети.
8. А кад имамо храну и одјећу, овијем да будемо довољни.
9. А који хоће да се обогате они упадају у напасти и замке, и у многе луде штетљиве жеље, које похапају човјека у пропаст и погибао.
10. Јер је коријен свију зала среброљубље, којему неки предавши се зађоше од вјере, и на себе навукоше муке велике.
11. А ти, о човјече Божиј! бјегај од овога, а иди за правдом, побожности, вјером, љубави, трпљењем, кротости.
12. Бори се у доброј борби вјере, мучи се. за вјечни живот на који си и позван, и признао си добро признање пред многијем свједоцима.
13. Заповиједам ти пред Богом који све оживљује, и Христом Исусом који свједочи за владања Понтија Пилата добро признање,
14. Да држиш заповијест чисту и незорну до доласка Господа нашега Исуса Христа,
15. Који ће у своје вријеме показати блажени и једини силни цар над царевима и господар над господарима,
16. Који сам има бесмртност, и живи у свјетлости којој се не може приступити, којега нико од људи није видио, нити може видјети, којему част и држава вјечна. Амин.
17. Богатима на овоме свијету заповиједај да се не поносе, нити уздају у богатство пропадљиво, него у Бога живог, који нам све даје изобилно за ужитак;
18. Нека добро чине, нека се богате у добријем дјелима,
нека буду подашни, заједнични,
19. Сабирајући себи темељ добар за у напредак, да приме живот вјечни.
20. О Тимотије! сачувај што ти је предано, клони се поганијех празнијех разговора и препирања лажно названог разума,
21. Којијем се неки хвалећи отпадоше од вјере. благодат с тобом. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]